

РЕШЕНИЕ

№ 3824

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3766** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на П. Н. Д., против издадената от началника на 01 Група „Пътен контрол“, Сектор 01 „Организация и контрол на пътното движение“, Отдел „Пътна Полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 4332з-215/25.03.2022 г., с която на жалбоподателя – полицай, младши автоконтрольор в 01 Група „Пътен контрол“ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца.

Оспорващия се явява лично и с упълномощен адвокат, като: поддържа жалбата; ангажира показания на свидетеля Р. С. Л.; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът не се явява, не е представляван и не е заявил становище.

Доказателствата, представени от ответника (административната преписка), приобщени по делото без оспорване, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Според текста на обжалваната Заповед № 4332з-215/25.03.2022 г. (л. 13 от делото) дисциплинарното наказание „порицание“, за срок от шест месеца е наложено на жалбоподателя П. Д. – мл. автоконтрольор в 01 Група „Пътен контрол“, при СДВР - МВР за това, че по време, когато е изпълнявал служебни задължения със служебен автомобил, рег. [рег.номер на МПС] (от 19 часа на 29.11.2021 г., до 07 часа на

30.11.2021 г.), седейки на предната дясна седалка, в 23, 16 часа е поставил принтер на арматурното табло, пред обектива на монтирана камера № 02 за наблюдение вътрешността на автомобила. По тази причина, за времето от 23, 16 часа на 29.11.2021 г., до 06, 20 часа на 30.11.2021 г. данните, които е подавала тази камера са били „No video“. В 06, 20 часа принтерът е бил премахнат от другия полицейски служител-свидетелят Р. Л.. Тези фактически обстоятелства са установена след извършена дисциплинарна проверка, провокирана от писмо, от 14.12.2021 г. (л. 45 от делото) до директора на СДВР, подписано от директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР. Според писмото, след проверка на видеофайлове, относно изпълнението на Организационнотехнологичните правила за работа с автоматизираната информационна система (АИС) „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътният контрол“ са констатирани описаните по – горе действия на мл. автоконтрольор П. Д.. Резултатите от проверката са обобщени в изготвена от полицейски инспектор С. Р., от 01 Група „ПК“, при Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР справка от 28.01.2022 г. – л. 22. Към справката е приложен и протокол (л. 52 от делото) за прегледани видеозаписи от камера № 02, в които се съдържат и фото-снимки – такава от 23, 16 часа на 29.11.2021 г., на която се вижда жалбоподателят П. Д. и други снимки, от които е видно, че след този час и до 06, 20 часа на 30.11.2021 г. камерата не е предавала и записвала информация, понеже е била закрыта. Проверяващият полицейски инспектор е предложил, на мл. автоконтрольор П. Д. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за това, че на посочените дати и часове, по описания начин „съзнателно е поставил служебен принтер пред камерата, монтирана на арматурното табло на автомобила, с което е нарушил т. 7, Глава II от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана на служебните автомобили“, утвърдени със заповед № 81213-731/15.07.2020 г. на министъра на МВР“. Така описаното деяние е квалифицирано в справката като нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ ЗМВР – „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи“. Видно от процесната, оспорена заповед началникът на 01 Група „Пътен контрол“ е приел за неправилна тази квалификация, считайки, че „в случая е нарушена не заповед № 81213-731/15.07.2020 г. на министъра, а утвърдените с нея „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана на служебните автомобили“. С тези мотиви, които по същество са правилни е квалифицирал деянието на мл. автоконтрольор П. Д. като такова, по смисъла на 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“ и тази квалификация представлява дисциплинарното обвинение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна.

Предвид описаните факти и обстоятелства, доказателствата и възраженията на жалбоподателя, Съдът дължи да отговори на въпросите: извършено ли е (виновно) от страна на младши – автоконтрольор П. Д. вмененото му нарушение на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинарната отговорност.

Неоснователно се счита от жалбоподателя и от адвоката, че изпълнителното деяние, за което е наказан не е доказано. Съдът приема за установено и доказано от страна на ответника, че на посочените дата, час и място жалбоподателят П. Д. е поставил пред камерата служебния принтер и по този начин е попречил да бъдат получавани и

записвани видеоданни от тази камера. Това действие очевидно е било умишлено, понеже принтерът е бил премахнат едва на следващия ден – в 06, 20 часа от другия полицейски служител – свидетелят Л.. От своя страна жалбоподателят не опроверга в условията на насрещно доказване дисциплинарното обвинение. В тази връзка Съдът не кредитира като достоверни показанията на свидетеля, че камерата вероятно е била закритата неволно, поради „обработване на някакъв случай“, защото в автомобила не е предвидено специално място за поставяне на принтера и на служебния таблет. Продължителният период от време (повече от шест часа) изключва възможност за неволно закриване на камерата.

Неоснователни са и жалбоподателските твърдения за това, че: са нарушени административнопроизводствените правила; заповедта не съответства на изискванията за форма; не са посочени вредите, които са настъпили в резултат на деянието.

Предвид поставения върху справката за извършена дисциплинарна проверка щемпел с дата 28.01.2022 г. ответникът е издал процесната Заповед № 4332з-215/25.03.2022 г. в двумесечен срок, с оглед чл. 195, ал. 1, вр. чл. 196, ал. 2, вр. ал. 1 ЗМВР. В административното производство, свързано с издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Разпоредбата на чл. 205, ал. 1 ЗМВР постановява, че „дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител“, а изр. първо на ал. 2 указва, че „за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарнонаказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване“. За организацията на дейността, свързана с установяване на дисциплинарни нарушения и налагането на дисциплинарни наказания е издадена от министъра Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. Според чл. 16 от инструкцията, дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по чл. 205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец. В процесния случай такава заповед не е издавана, но разпоредбата на чл. 208 ЗМВР допуска такова изключение. Освен това Заповед № 4332з-215/25.03.2022 г. съответства на изискванията за форма и съдържание, установени с чл. 210, ал. 1 с.з. Излагането на мотиви, относно вредите, които са настъпили в резултат на деянието, не е сред задължителните изисквания за форма.

На лице са обаче други основания Съдът да приеме, че оспорваната заповед е процесуално незаконосъобразна.

Каза се по – горе, че полицейският инспектор, извършил дисциплинарната проверка е квалифицирал деянието като нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ ЗМВР – „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи“ и Съдът приема, че това е правилната квалификация. С оспорената заповед обаче, е повдигнато и предявено дисциплинарно обвинение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, защото ответникът е решил, че е нарушена, не Заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на министъра, а утвърдените с нея „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана на служебните автомобили“. Указанията представляват вътрешноведомствен административен акт, чиито адресати за полицейските служители, работещи с АИС за видеонаблюдение, осъществявано посредством поставени в служебните автомобили

камери. Като е закрил камерата в служебния автомобил, жалбоподателят Д. е нарушил именно тези указания, конкретно - Глава II, чл. 7 и чл. 10 („назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти, като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност, като не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила; не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“). Несъобразяването с указанията представлява „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи“, което е дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ ЗМВР. Тази норма следва да бъде приета за специална, по отношение нормата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, тъй като неизпълнение на служебните задължения ще бъде осъществено тогава, когато полицейският служител не изпълнява (не се съобразява) с конкретните си задължения, регламентирани с длъжностната му характеристика за съответната длъжност. Касае се за неправилно определена със Заповед № 4332з-215/25.03.2022 г. квалификация на изпълнителното деяние, което е осъществил младши – автоконтрольор П. Д. от обективна и от субективна страна. Дисциплинарното обвинение трябва да бъде формулирано ясно, подробно, изчерпателно и съответстващо, както от обективна, така и от субективна страна, по отношение състава на конкретната правна норма, която се твърди да е нарушена. Тези изисквания имат пряко отношение към възможността, полицейският служител да разбере обвинението и да организира защитата си.

В заключение, предвид изложените мотиви Заповед № 4332з-215/25.03.2022 г., издадена от началника на 01 Група „Пътен контрол“, Сектор 01 „Организация и контрол на пътното движение“, Отдел „Пътна Полиция“ представлява процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт (чл. 146, т. 4 АПК).

Този изход на спора определя като основателна (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разносните му водене на делото – държавна такса и адвокатско възнаграждение, в размер на общо 510 лева.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от П. Н. Д. издадената от началника на 01 Група „Пътен контрол“, Сектор 01 „Организация и контрол на пътното движение“, Отдел „Пътна Полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 4332з-215/25.03.2022 г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ-МВР да възстанови на П. Н. Д. – ЕГН: [ЕГН] разносните за водене на делото и възнаграждението за адвокат, в размер на общо 510 лв. (петстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: